

7.

DOBRE NAWYKI HIGIENICZNE I ICH UTRWALENIE

Właściwe nawyki higieniczne w przestrzeni publicznej to wspólna korzyść.

Wystarczy porównać łazienki przy autostradach w zachodnich krajach, takich jak Niemcy czy Francja, z naszymi MOP-ami. Jeszcze nieco nam brakuje, choć i tak już nie jest źle. Kiedy dorośnie następne pokolenie, może być już całkiem dobrze, bo zmiana dokonuje się na naszych oczach, a nauczyciele i nauczycielki są jej aktywnym ogniwem.

Zakładamy, że dzieci wynoszą nawyki higieniczne z domu, ale dyskusja o nich, utrwalanie i przypominanie prawidłowych wzorów może być częścią procesu dydaktycznego. Już model społecznego uczenia się Alberta Bandury wyjaśnia, że motywacja do działania wynika z przekonania, że oczekiwane korzyści przeważają nad efektami negatywnymi (w przypadku braku własnych doświadczeń przekonania w zakresie zmian czerpane są z obserwacji zachowań innych ludzi).

Często zatem można wizualizować w rozmowach z uczniami, że warto zostawić po sobie przestrzeń publiczną (i to nie tylko toaletę, ale też las, plac zabaw, miejsce piknikowe, plażę) w takim stanie, w jakim chcielibyśmy z nich sami korzystać. Jeśli „styl życia rodziny stanowi 50 proc. wszystkich czynników warunkujących zdrowie i ma największy wpływ na późniejszą kondycję człowieka!”¹, jak twierdzi Barbara Wolny w publikacji *Edukacja zdrowotna w szkole. Poradnik dla dyrektorów szkół i nauczycieli*, pozostaje jeszcze drugie 50 proc. I to jest właśnie przestrzeń dla Was.

¹ B. Wolny, *Edukacja zdrowotna w szkole. Poradnik dla dyrektorów szkół i nauczycieli*, ORE, Warszawa 2019, s. 10.